tousma. Sest muido Üllemeelsed ja Rummalad olleksid seggadust teinud.

Kui siis sesinnane uus assi seddawisi olli raiatud ning omma hakkamisse peále läks, kutsus üks aulik Moisawannem omma Walla-rahwast kokko, ja terretas neid seddawisi:

„Armas Rahwas! Meie ja teie Kunningas on meie palwe peál teie pölwe tõstnud. Sest kui pärris allam Prilässe sarnatseks saab, siis on temma pölw wist tõstetud. Ued seädussed ja ued kässud hakkawad sepärrast nüüd meie ja teie wahhel käima. Sest ilma seädusseta ei Üllem egga Allam oska õigust tehha — egga woi ükski Wallitseja nisuggust rahwast ommas Rikis kañnatada, mis ilma seädusseta on. Meie jäme omma Made raiades, kui ennegi, rahwa Üllemad-Tallitajad, ja teie ollete uut Seädust mõda nüüd Minniad ja Tulliad — seddamõda kui meie ja teie wastastikkud kuntraktid sünniwad. Agga wotke täñna, sedda knuldes, et teie pea wannast pölwest lahkute, need Õppetussed ettemaenitsusseks:

1) Kui sa nääd, et so weñna kässi hästi käib, ning et temma koht meest toidab, siis ärra ihhalda sedda mitte ennesele, ja ärra pakko suremat teggo ja makso kui temma tassub. Sest, mis ütleks sinno südda, kui kegi sinnule sedda teeks? Teine luggu on, kui holeto maiapiddaminne kohta ärrakantab — siis pakkugo, kes tahtes.

2) Kui leiwawannem on rahhul omma teniattega ja nemmad temmaga siis ärra segga nende rahho, neid sinno jure awwatelledes. Sest, kas sinno meel on hea, kui kegi sinno sullast ehk ümmardajat ärrakutsub? Teine luggu on, kui nemmad isse teist leiwawannemat otsiwad ja sedda Kihhelkonna Määkleri ramato läbbi kulutawad.